

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1572 usque ad annum 1581

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118642

§. 91. Francofordensis conventus pro concinnanda communi fidei
confessione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67232)

Sæcul XV!
A.C. 1577.

lo alio fieri valeret. Hæc formula hoc pacto die duodecima Maji anno Christi millesimo quingentesimo septuagesimo septimo recusa ad Saxonie Electorem, Principes, & Protestantes Imperii Ordines postea transmittabatur, ut eandem a suis Theologis (*) discuti, atque approbari juberent: verum Hassiæ Landgravii, Bipontini, Anhaltini, & Magdeburgici Ducum Theologi rursus hanc novam formam rejiciebant.

§. XCI.

Francofordiensis conventus pro concinnanda communi fidei confessione.

Bossuet t. 2.
p. 327.

Equidem Joannes Casimirus Palatinus Comes Electoris frater horum Ubiquistarum molimina evertere intentus Mense Septembri Anno Domini millesimo quingentesimo septuagesimo septimo generalem Protestantium Synodum Francofordiam ad Mœnum convocabat, cui omnes, qui figuratum sensum tuebantur, quorumve præcipuus fautor hic Prin-

(*) Ergone major fidei certitudo, firmitas, cognitio, atque infallibilitas in Principum Theologis, quam Torgaviensibus Doctoribus inerat? unde autem pauperi Lutherano certum esse poterat, non hos, sed illos errasse, hisque Spiritum Sanctum adstitisse præter privatum spiritum omnibus communem?

Sæcul. XVI.
A.C. 1577.

Princeps erat, exceptis Helvetiis, & Bohemis interfuere: hi tamen submiserunt suam declarationem, qua iis, quæ ibidem decernerentur, se subscripturos (*) promittebant, Helvetiis vero Casimirus per suum Legatum declarari iussit, quod de illorum subjectione persuasus esset: porro hujus conventus intentio erat, communem fidei confessionem, in quam omnes convenirent, in omnibus Protestantium Ecclesiis statuendi: id enim declarat sermo a Comitibus Palatini Deputato in hujus confensus initiò declamatus, necnon unanimis consensus omnium ceterorum, qui ex Anglia, Francia, Polonia, Hungaria, & Belgio deputati erant, quam in rem præprimis proponebantur media, quibus Ubiquistæ prohiberentur, ne suæ opinionis adversarios publice damnant, postea vero deliberatum, qua ratione hæc concordia formula conciperetur, & quinam Theologi ad eam confundendam essent seligendi, quibusve tandem mediis ceteræ omnes Ecclesiæ ad eam subscribendam induci possent. Ad pri-

Cc 4 num

(*) Seu quod idem est, se fidem accepturos, qualem gratiosis hisce Dominis placuerit, was vor einen euer Excellenz beselchen: hanc autem fidem potiori jure einen Köhler-Glauben dixero.

Sæcul. XVI.
A.C. 1577.

igitur caput, opportunum fore censebatur, ut Philippus Sidnejus Angliæ Regiæ Legatus unacum quodam conventus hujus Deputato ad Saxonem, Palatinum, & Brandenburgicum Electores ablegaretur, unacum libello supplici, in quo eis injustitia, qua tot Ecclesiæ nondum auditæ damnarentur, ob oculos poneretur, eo potissimum nomine, cum omnes hæ fidei confessiones in doctrina consonarent, & nonnisi in modo, ac sese explicandi methodo differrent, uti agebat Palatinus Deputatus, quamvis ipsemet satis sibi persuasum haberet, quod id falsissimum esset, atque hæ diversitates omnino in ipsa fidei summa versarentur.

Ad alterum caput, quod hujus formulæ voces ibidem adhibendas concernebat, sancitum est, *concupiendam esse fidei confessionem claram, plenam, & solidam, cum clara, ac brevi refutatione omnium hæresum hujus temporis, ita tamen temperandum esse stylum, ut Augustanæ Confessionis affectæ non exacerbentur, sed potius attrahantur, quantum veritas permittit.*

Denique Zacharias Ursinus hanc formulam concipere jussus erat, sancitumque, ut illa postmodum ad Rudolphum Gaultierum, & Theodorum Bezam, quorum hic Genevensis, ille Tigurinus

rinus Minister erat, mitteretur, cum hi Theologi essent, quibus Ecclesiæ mala, seu reformationis spurix disfidia, & fidei confessiones, quæ illam in varias sectas scindunt, magis perspectæ forent: hi ergo Ministelli huic formulæ postremam manum admovere jubebantur, postquam illam Theologo ab Angliæ Regina nominando exhibuerint: insuper decretum, quod Casimiri Principis Consilarii hanc concordiam ad omnes Ecclesias mitterent, ut ea ibidem legeretur, corrigeretur, atque augeretur, prout eis bene visum fuerit: insuper decisum est, ut fidei confessioni ita confectæ nomine Oratoris, quem Angliæ Regina ablegaret, ad Confessionis Augustanæ Electores declaratio quædam adjungeretur, præter libellum simplicem nomine Conventus editum, quo condemnatio a Lutheranis intentata prohiberetur, porro in eo libello congregati jactanter hæc exponebant: „hic „Conventus ex pluribus orbis Christiani „ni partibus convocatus est, ut Papæ „ausibus obsistatur; nobis enim relatum „est, quod hic adversus nos mo- „liatur excitare potentissimos Christia- „næ Reipublicæ Principes, intelligebant „autem Cæsarem, Galliarum, & Hi- „spaniæ Reges: ast maxime exinde as- „fligimur, quod Principes aliqui Ger-

Sæcul. XVI.

A.C. 1577.

Sæcul. XVI
A.C. 1577.

„maniae, eundem colentes Deum, prout
„inquirebant illi, & nobiscum detestantes
„Antichristi Romani tyrannidem, præ-
„paraverint se ad damnandam Ecclesia-
„rum nostrarum doctrinam, adeo, ut
„nos inter tot mala, quibus obruimur,
„ab iis etiam oppugnemur: in quorum
„tamen virtute, & sapientia meliorem
„spei nostræ partem reposuimus.”

Postea cunctis Confessioni Augustanae addictis, ista exponebant, „Papa
„aliis Ecclesiis dejectis non mitius aget
„vobiscum Lutheranis, qua enim ra-
„tione vos benignius habebit, a quibus
„tamen primam plagam lethalem accepit?”
hæc igitur verba cum Lutheranos indig-
gitent, eos proin totius rebellionis pri-
mos Authores existisse declarant: porro
his præmissis proposuere Concilium
liberum, in quo se contra communem
hostem unire, eique opponere possent;
denique gementes, se damnari haud
prius auditos, subdunt, quod sola, qua
disjungerentur ab Augustana Confessio-
ne, controversia de Cœna, & præsen-
tia reali non habeat tantum difficulta-
tis, ut aliqui putarent, hinc injuriam
sibi fieri ajebant, dum eis objicitur, quod
rejiciant Confessionem Augustanam,
cum tamen eam tantum in quibusdam
locis indigere explanatione, & Luthe-
rum ipsum, & Melanchtonem, ubi o-
pus

pus erat, aliqua correxisse affererent. Sæcul. XVI.
A.C. 1577.
Verum omnes hæ quærelæ, scripta, & declarationes rursus suo successu destituebantur, quamvis Hassiæ Landgravius ad procurandam hanc unionem vehementissimas epistelas ad Imperii Electores dedisset, pariterque Ludovicus Palatinus Elector, licet secta Lutheranus esset, ad Saxoniam, & Brandenburgi Septemviros rationes, ob quas Bergensem formulam rejiceret, perscripsisset.

§. XCII.

*Comitiorum Blesensium continuatio,
Clerique petitum de recipienda Tridentina Synodo.*

Interim Blesis Comitia continuato fervore protrahebantur, ubi Lotharingii Principes, quos Catholici gregis quodammodo animam appellare licet, Religionis ardorem semper novo motu accendebant, & denuo Concilium Tridentinum promulgari per Episcopos petebant: verum Cathedralium Collegiorum Decani reluctabantur, veriti, ne suis exemptionibus spoliarentur, quapropter se haud aliter assensuros ajebant, nisi prius eorum privilegiis sat idonee cautum esset. Nec hanc conditionem rejecerunt Episcopi: unde de promulgando Concilio communis omnium concurrens assensus: verum postquam res
jam

*Thu. l. 63.
Avila l. 6.*